

ប្រការនៃប្រធានបញ្ជីសុចរិតសម្រាប់ប្រជាជន

អែលឌើរ រ៉ែល អ៊ែល អាន់ឌើរសិន

នៃគណៈប្រធានក្រុមចិតសិបនាក់

ការប្រជុំពិសេស ស៊ីអិលសេស សំរាប់មជ្ឈិមវ័យ • ថ្ងៃទី ៤ ខែមីនា ឆ្នាំ 2007 • សាកលវិទ្យាល័យព្រី ហ្គាំ យ៉ុង

កាលពីសាមសិបឆ្នាំកន្លងទៅ កាលនោះជាសិស្សក្នុងសាកលវិទ្យាល័យព្រី ហ្គាំ យ៉ុង ខ្ញុំមានតួនាទីបន្តិចបន្តួច នៅក្នុងការប្រជុំនាពេលល្ងាចដូចការប្រជុំដែលយើងត្រូវធ្វើ ទៅនាយចំនេះដែរ។ អ្នកឡើងមានប្រសាសន៍ គឺប្រធាន ស្តេនស៊ែរ ដបុលយូ យឹមប៊ីល ហើយចែងនូវខ្ញុំដើរនៅក្បែរគាត់ពេលដែលគាត់ដើរចូលទៅក្នុងមជ្ឈមណ្ឌលម៉ារីត។ ខ្ញុំបានសួរគាត់ តើគាត់ធ្លាប់មានការភ័យខ្លាចក្នុងការឈរនៅខាងមុខការប្រជុំដ៏ធំបែប នេះទេ? គាត់តបដោយញញឹមថា “ប្អូនប្រុសអានឌើសុន ប្អូនបានដឹងរួចហើយព្រះគម្ពីរ បាននិយាយថា “បើសិនជាអ្នករាល់គ្នាបានប្រុងប្រយ័ត្នជាស្រេច នោះអ្នករាល់គ្នានឹង មិនត្រូវខ្លាចឡើយ”។ “ខ្ញុំញែរតាំងពីក្លាយដល់ចុងជើង។” យប់នោះ ខ្ញុំដឹងថាគាត់ មានអារម្មណ៍យ៉ាងណា។

ខ្ញុំបានបង្ហាញនូវការគោរព និង សេចក្តីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំចំពោះបងប្អូនទាំងអស់គ្នាដែល អង្គុយនៅទីនេះ និងចំពោះអស់ អ្នកទាំងឡាយណាដែលបានជួបប្រជុំគ្នាជុំវិញពិភពលោក នេះ។ ខ្ញុំដឹងពីសេចក្តីល្អ និងការលះបង់ចំពោះដំណឹងល្អ សេចក្តីជំនឿ និង សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់អ្នកចំពោះអនាគត ព្រមទាំងបំណងប្រាថ្នាដើម្បីធ្វើអោយព្រះវរបិតា ស្នូតិ របស់អ្នកបាន ពេញព្រះទ័យ។ ខ្ញុំអធិស្ឋានសូមអោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះអម្ចាស់ និងប្រសិទ្ធិពរដល់ពាក្យសំដីរបស់ខ្ញុំ និងការយល់ ដឹងរបស់បងប្អូនរាល់គ្នា។

កាន់ដំបងដែកយ៉ាងខ្ជាប់ជានិច្ច

ខ្ញុំចង់ប្រាប់បងប្អូនពីព្រះហត្ថលេខានៃការដឹកនាំផ្លូវនៅក្នុងការប្រជុំរបស់យើងនាយចំនេះ។ កាលពីនេះដើមខែមករា ខ្ញុំធ្វើការប្រជុំ និង សរសេរជាគោលនយោបាយខ្ញុំត្រូវប្រាប់ដល់ បងប្អូន។ ដោយដឹងថា អែលឌើរ រ៉ែល អ៊ែល ត្រូវបាន ដាក់អោយឡើងនិយាយទៅកាន់ បងប្អូននៅខែកុម្ភៈនេះ ខ្ញុំបានសួរគាត់តើគាត់ចាំបាច់ប្រជុំប្រធានបទដែលគាត់ នឹង ឡើងមានប្រសាសន៍នេះហើយឬទេ?

ខ្ញុំស្រឡាញ់កាំងពេលគាត់តបថាប្រធានបទរបស់គាត់គឺអំពី “កាន់ដំបងដែកយ៉ាងខ្ជាប់ ជានិច្ច”។ វាដូចគ្នាទាំងស្រុងទៅ នឹងប្រធានបទដែលខ្ញុំបានជ្រើសរើសសំរាប់ឡើង និយាយ។ ក្រុមចំរុះពិសេសបានព្រៀងរួមរៀនពីពិធីនេះនេះរួចហើយ ដែលពួកគេទើប តែបានចែកចាយជាមួយយើង។

អែលឌើរ រ៉ែល អ៊ែល និងខ្ញុំបានពិភាក្សាពីសារលិខិតដែលយើងបានត្រៀម ដើម្បីបង្ហាញថា យើងបកស្រាយអំពីប្រធាន បទនៅក្នុងលក្ខណៈខុសគ្នា។ អែលឌើរ រ៉ែល អ៊ែល គិតមួយ ភ្លែត ហើយនិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់ស្រឡាញ់មជ្ឈិមវ័យគ្រប់រូបរបស់សាសនាចក្រ។ ទ្រង់មានបំណងចំពោះបញ្ចេញនេះ។ នេះជាសារលិខិតដែលទ្រង់ចង់ផ្តល់អោយ។” ខ្ញុំសំរេចថា នឹងនិយាយពីប្រធានបទដែល

ត្រាន់តែមួយសប្តាហ៍បន្ទាប់មក និងពីមុនការឡើងមានប្រសាសន៍របស់ អែលឌើរ រ៉ែល អ៊ែល ប្រធាន បិយដ៍ យេ ដាកកី ជាប្រធានស្តីទីរបស់ក្រុមសារកំទាំងដប់ពីរនាក់ បាន ឡើងមានប្រសាសន៍នៅក្នុងការប្រជុំធម្មនិយមនោះដំបូងមួយដែលបានដាក់ចំណងជើង ថា៖ “សុបិនរបស់លីហៃ និងសុបិនរបស់អ្នក”។ គាត់ផងដែរដែលបានបញ្ចូលទៅក្នុង ប្រធានបទនោះថាវាមានន័យយ៉ាងម៉េចក្នុងការកាន់ដំបងដែកយ៉ាងខ្ជាប់ជានិច្ច។

បងប្អូនប្រុសស្រីជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំអើយ នេះជាប្រធានបទដែលព្រះអម្ចាស់ចង់អោយ បងប្អូនគិត។

បងប្អូននឹងចង់ចាំពីប្រសាសន៍របស់ប្រធាន ដាកកី និងអែលឌើរ រ៉ែល អ៊ែល និង ការសិក្សារបស់បងប្អូនផ្ទាល់ ព្រះគម្ពីរមរមន គោលការណ៍គ្រឹះនៃសុបិនរបស់លីហៃ ដើមឈើជីវិត។ អែលឌើរ រ៉ែល អ៊ែល សរអោយឃើញពីសេចក្តីស្រឡាញ់របស់ព្រះ ជាការតំណាងរបស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ហើយថាសេចក្តីអំណរ និងសុភមង្គល នឹងទទួល បានដោយការទទួលទានផ្លែឈើ ដែលតំណាងពរជ័យនៃដង្ហាយធូនរបស់ព្រះអង្គ សង្គ្រោះ។ (សូមមើល និវេទន៍ 1 8:10; 11:8-9, 21-24)2។

មានអត្ថាធិប្បវេណី ហើយទូលាយមួយ។ (សូមមើល និវេទន៍ 1 11:35-36; 12:18)។ ប្រធាន ដាកកី បានបើកដួងចិត្តរបស់ខ្ញុំឱ្យមានគំនិតថ្មីអំពីផ្នែកនៃសុបិននេះ។

ហើយផងដែរ អំពីនៃសេចក្តីជឿដែលនៅក្នុងសុបិននោះ (សូមមើល និវេទន៍ 1 12:16-17) — គឺតំណាងការល្អរបស់អារក្ស — ដែលប៉ាង (សូមមើល និវេទន៍ 1 8:19-22) នាំទៅដល់ដើមឈើនោះ។ នៅទីបញ្ចប់ មានដំបងដែកមួយ (សូមមើល និវេទន៍ 1 11:24-25) — ដែលតំណាងអោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ — ដែលធ្វើអោយ ដើមឆ្នុងផុតពីអំពូលនៃសេចក្តីជឿនេះដោយដោយដោយ ហើយដើរដល់ដើមឈើនោះ។

ក្រុមចំរុះពិសេសព្រៀងបានយ៉ាងពិរោះណាស់៖

*កាន់ដំបងដែកយ៉ាងខ្ជាប់ជានិច្ច
វាមាំ ថែដាំ និង ពិត។
ដំបងដែកជាព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ
នឹងដឹកនាំយើងដោយសុវត្ថិភាព។*

ហើយយើងចូលចិត្តស្តាប់ទាំងភាសាអេស្ប៉ាញ និងភាសាព័រទុយហ្គាយផងដែរ ហើយ យើងក៏ចង់ស្តាប់វានៅគ្រប់ភាសាទាំងអស់ ដែលកំពុងស្តាប់យើងនៅព្រឹកនេះ។ និវេទន៍និយាយថា “ហើយអស់អ្នកណាដែលស្តាប់តាមព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ហើយគោរពជាប់ព្រះបន្ទូលនៃព្រះ... នោះនឹងមិនត្រូវវិនាសឡើយ សូម្បីតែការល្អ... ”

ក៏មិនអាចឈ្នះលើគេ . . . ដើម្បីនាំគេទៅសេចក្តីបំផ្លាញបានឡើយ”
(និព្វេទី 1 15:24)។

ដំបងដែក ៧ បន្ទូលរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំចូលចិត្តគិតពីពាក្យនេះមានន័យដូច្នោះវិញថា៖ បន្ទូល
របស់ព្រះមាននូវធាតុបីយ៉ាង រីឯម៉ាដែលនោះជាមួយគ្នា និងគាំទ្រគ្នាទៅវិញទៅមក
ដើម្បីឆ្លាយជាដំបងដែកដែលមិនអាចរង្កើតបាន។ ធាតុទាំងបីនេះ មានរួមទាំង ទិដ្ឋភាព
ព្រះគម្ពីរ ឬ បន្ទូលរបស់ព្រះពាក្យវិញ។ បងប្អូននឹងចងចាំពីសំនួរដែលដិតជាប់ដូចជា
របស់អែលឌើរ ប៊ែដណា កាលពីខែមុនថា៖ “តើបងប្អូនរាល់គ្នា ហើយនិងខ្ញុំបានអាន
សិក្សា និងស្រាវជ្រាវព្រះគម្ពីររាល់ថ្ងៃតាមវិធីដែលអាចអោយយើងគោរពដំបងដែកជាប់
ដែរឬទេ?”⁴

ធាតុទីពីរនៃបន្ទូលរបស់ព្រះគម្ពីរវិញ ផ្តល់នូវ ភារកិច្ចនៃសំនួរដែលមានដល់យើង
តាមរយៈព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ប្រធាន ជាកី រិយាយបែបនេះវិញថា៖

“បើសិនជាបងប្អូនគោរពដំបងដែកអោយជាប់ បងប្អូននឹង រឹង ពីផ្លូវខាងមុខ ដោយ
អំណោយទាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ . . .

“. . . កាន់ដំបងដែកអោយជាប់ ហើយកុំបោះបង់ចោលអោយសោះ។ តាមរយៈ
អំណាចនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ បងប្អូនអាចស្តាប់ផ្លូវដែលត្រូវដើរក្នុងជីវិត។” (សូមមើល
និព្វេទី 3 18:25 គ និង ស 9:8)។⁵

ប្រធានបទរបស់ខ្ញុំនោះនេះគឺអំពីធាតុទីបី ដែលជាការបន្ថែមយ៉ាងសំខាន់ក្នុង
ការវិញ្ញាណបរិសុទ្ធជាមួយធាតុពីរទៀត។ ផ្នែកទីបីនៃដំបងដែកនេះគឺជាពាក្យសំដីរបស់
ព្រះពាក្យដែលនាំយើង យើងត្រូវតែគោរពអោយជាប់ផងដែរ ទៅនឹងបន្ទូលរបស់ព្រះ ដូច
ដែលព្រះពាក្យនោះរស់មានប្រសាសន៍។ ការអធិស្ឋានរបស់ខ្ញុំនោះពេលនេះ គឺសូមអោយពី
ពេលយប់នេះតទៅ យើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះអ្វីដែលព្រះពាក្យនោះរស់របស់យើងបង្រៀន
បន្ថែមលើអ្វីដែលយើងបានអាន ដែលយើងកំពុងសិក្សា និងការយល់ដឹងខ្លះៗនៃស៊ីដើម
ថែមទៀតអ្វីដែលវាមានន័យថា គោរពវិញ និងពាក្យសំដីរបស់ពួកគេ។

ពាក្យសំដីនៃព្រះពាក្យដែលនាំយើង

ច្រើនឆ្នាំកន្លងទៅហើយ ប្រធាន ចច យូ ខានុន ដែលជាសាមាជិកនៃគណៈប្រធានទី
មួយមាន ប្រសាសន៍ថា៖

“ យើងមានព្រះគម្ពីរវិញ ព្រះគម្ពីរមរមន និងព្រះគម្ពីរ គោលលទ្ធិ និង សេចក្តីសញ្ញា
ប៉ុន្តែព្រះគម្ពីរទាំង អស់នេះ បើគ្មានព្រះពាក្យដែលនាំយើងទេនោះ និងការហូរចុះនៃ
វិវរណៈបន្តបន្ទាប់ពីព្រះអម្ចាស់ទេនោះ នឹងមិនអាចដឹកនាំ មនុស្សណាម្នាក់ឱ្យចូលទៅក្នុង
នគរសេន្តេស្តាលរបស់ព្រះបានឡើយ។ សេចក្តីប្រកាសនេះហាក់ដូចចំលែកបន្តិចហើយ
ស្តាប់ទៅចម្លែកមែន តែទោះយ៉ាងណាវាជាការពិត។

“តាមពិតផ្ទាំងចំណារទាំងនេះមានតំលៃដែលមិនអាចកាត់ថ្លៃបាន។ មិនអាចប្រៀបបាន
ឬក៏អាចសិក្សាឱ្យបានដិតដល់បានឡើយ។ ប៉ុន្តែដោយសារតែពួកគេទាំងឡាយ ដែលវាបាន
ផ្តល់តម្លៃប៉ុណ្ណោះ ពួកអ្នកដែលខ្វះសមត្ថភាព ដើម្បីដឹកនាំកូនចៅមនុស្ស និងដឹកនាំ

ពួកគេចូលរួមមានរបស់ព្រះ។ ដើម្បីអាចធ្វើកិច្ចការនេះបាន គំរូវិទ្យុមាននូវបញ្ញតិភាព និង
វិវរណៈដែលមានជាបន្តបន្ទាប់ពីព្រះ ដល់មនុស្សស្របតាមកាលៈទេសៈដែលបានផ្តល់ឱ្យ
ពួកគេ”⁶។

ពិតណាស់ ពួកយើងដែលមានវត្តមាននាបច្ចុប្បន្ននេះមានសេចក្តីស្រឡាញ់ចំពោះប្រធាន
ហូរដុន ប៊ី ហ៊ុនគី ទីប្រឹក្សាទាំងពីរនៅក្នុងគណៈប្រធានទីមួយ និងក្រុមសាវ័កទាំងដប់ពីរ
នាក់។ ប៉ុន្តែដើម្បីបញ្ជាក់ពីសេចក្តីស្រឡាញ់ និង ភក្តីភាពរបស់យើង ខ្ញុំសូមសួរថា៖ “តើ
យើងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការប្រឹក្សា និងការបង្រៀនរបស់បងប្រុសទាំងនេះ ហើយ
កាន់តែសកម្ម ស្រាវជ្រាវ និងយកមកអនុវត្តដែរឬទេ?”

សូមគិតពីរបៀបដែលបងប្អូនត្រូវឆ្លើយតបចំពោះសំនួរខាងក្រោមនេះ ៖

តើបងប្អូនអាចប្រាប់ខ្ញុំពីឈ្មោះនៃសមាជិកទាំងបីរូបនៃគណៈប្រធានទីមួយ និងឈ្មោះនៃ
មនុស្សរាល់រូប ដែលទាក់ទិនជាមួយក្រុមនៃសាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់បានទេ? ទាំងនេះជា
ពួកបុរសទាំងដប់ប្រាំនាក់ដែលបងប្អូន ហើយនិងខ្ញុំបានគាំទ្រជាព្រះពាក្យ អ្នកមើលធុត និង
ជាអ្នកទទួលវិវរណៈ។

បើសិនជាយើងត្រូវបើករូបភាពនៃពួកបុរសទាំងនេះឡើង តើបងប្អូននឹងចាំពីពួកគាត់
ម្នាក់ៗទេ? យើងកម្រនឹងយកចិត្តទុកដាក់ ចំពោះនរណាម្នាក់ដែលយើងមិនដឹង
ឬមិនស្គាល់ណាស់។

តើបងប្អូនអាចចែកចាយជាមួយខ្ញុំបានទេនូវការប្រឹក្សា ដែលផ្តល់ឱ្យដោយគណៈប្រធានទី
មួយ និងក្រុមសាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់ នៅសន្និសីទទៅមួយនៅខែកុម្ភៈឆ្នាំមុននេះ?
ហើយតើបងប្អូនអាចបកស្រាយពីកង្វល់របស់ប្រធាន ហ៊ុនគី ប្រធាន មីនសុន និងប្រធាន
ហ្វោស្ត នៅក្នុងសារលិខិតរបស់គណៈប្រធានទីមួយនៅក្នុងអ៊ីនហ្សូញ និង លីអាយណា
អំឡុងប៊ីសប្តាហ៍តំបូងនៃឆ្នាំនេះបានដែរឬទេ?

ប្រហែលជាអ្វីដែលសំខាន់ជាងនេះ តើអ្នកអាចចែកចាយជាមួយនឹងខ្ញុំ អំពីការសម្រេចចិត្ត
ថ្មីៗមួយ ដែលអ្នកបានផ្លាស់ប្តូរអ្វីមួយនៅក្នុងជីវិតរបស់អ្នក ពីព្រោះតែដំបូន្មាន ដែល
ទទួលបានមកពីបុរសម្នាក់ ក្នុងចំណោមបុរសទាំង 15 នាក់នេះ?

មូលហេតុដែលយើងឆ្លើយសំនួរនេះមានសារៈសំខាន់ណាស់ ចំពោះការហៅឱ្យបំរើ
និងការទទួលខុសត្រូវរបស់គណៈប្រធានទីមួយ និងសាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់។ ពេលដែល
សាសនាប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាពបានស្ថាបនាឡើងវិញ ព្រះអម្ចាស់បានហៅ ព្រះពាក្យ និងសាវ័ក។
ព្រះអង្គសង្គ្រោះបានមានបន្ទូលថា៖ “មិនមែនអ្នករាល់គ្នាដែលបានរើសខ្ញុំទេ គឺខ្ញុំទេតើ
ដែលបានរើសអ្នករាល់គ្នាវិញ ទាំងតាំងអ្នករាល់គ្នា” (យ៉ូហាន 15:16)។ ចំពោះបុរស
ដែលបានតែងតាំង ទាំងនេះបាននាំមកនូវអំណាចខាងវិញ្ញាណ និងការទទួលខុសត្រូវ
យ៉ាងឧត្តមភាព — អំណាចដើម្បីដឹង និងដើម្បីធ្វើទិវន្តរាល់ និងការទទួលខុសត្រូវក្នុង
ការបង្រៀន និងប្រទានពរ។ វាក៏នាំមកនូវការទទួលខុសត្រូវ និងការសន្យាដល់យើង។
យើងមានការទទួលខុសត្រូវដើម្បីស្តាប់ និងធ្វើតាម ហើយយើងមានការសន្យាមួយថា
ពរដ៏ល្អនឹងមានដល់យើងពេលយើងជឿ និងអនុវត្តតាមពាក្យសំដីរបស់ពួកគេ។

ពេលព្រះអម្ចាស់ហោស៊ីស្យូទាំងដប់ពីររូបនៅទ្វីបអាមេរិក បន្ទាប់ពីការមានព្រះជន្មឡើងវិញរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានបង្រៀនប្រជាជនរឿងទាំងនេះថា៖ “មានពរដល់អ្នករាល់គ្នា ហើយបើអ្នករាល់គ្នាស្តាប់បង្គាប់តាមពាក្យសំដីនៃ មនុស្សដប់ពីរនាក់នេះ ដែលយើងបានអីសយកពីចំណោមអ្នករាល់គ្នា ដើម្បីជួយដល់អ្នក ហើយដើម្បីធ្វើជាអ្នកបំរើរបស់អ្នក”។ (និព្វេទី 3 12:1)។ នៅជំនាន់យើងក្នុងគ្រាលំបាក ព្រះអម្ចាស់សន្យានឹងពួកបរិសុទ្ធច្បាច់ថា៖ “ហើយបើសិនជាវាស្រ្តយើង នឹងប្រុងស្តាប់តាមសំលេងយើង និងតាមសំលេងនៃពួកអ្នកបំរើរបស់យើង ដែលយើងបានតែងតាំងឡើងឱ្យដឹកនាំវាស្រ្តយើង មើលចុះយើងប្រាប់អ្នកជាព្រាហ្មណ៍ថា ពួកគេនឹងមិនត្រូវបានអីចេញពីកន្លែងគេឡើយ” (គ និង ស 124:45)។

នេះជាកំរូរបស់ព្រះអម្ចាស់។ ទ្រង់ហោបួរសដប់ប្រាំនាក់ពី “មនុស្សសាមញ្ញ”។ ហើយផ្តល់ទាយដ្ឋានដល់ពួកគេដោយអំណាច និងកូនសោដើម្បីណែនាំនិងដឹកនាំយើង។ យើងមិនត្រូវបានបង្ខំឱ្យគោរពតាមនោះទេ គឺមិនមានការបង្ខំតបង្ខំឡើយ។ ប៉ុន្តែបើយើងនឹងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះពាក្យសំដីរបស់ពួកគាត់ បើយើងនឹងមានការតបត និងមានធន្នះដើម្បីផ្លាស់ប្តូរទ្រព្យវាយបទរបស់យើង ពេលដែលមានព្រះវិញ្ញាណធ្វើការបញ្ជាក់ចំពោះប្រឹក្សារបស់ពួកគាត់ នោះយើងនឹងមិន ត្រូវបានអីចេញពីកន្លែងរបស់យើងឡើយ—មានន័យថាយើងនឹងគោរពតំបន់ដែកយ៉ាងជាប់ និងនៅតែនៅទីនោះដោយសុវត្ថិភាព លើផ្លូវដែលនាំទៅដើមឈើជីវិត។

តើយើងអាចស្វែងរក និងគោរពយ៉ាងជាប់ទៅនឹងការប្រឹក្សារបស់ព្យាករិដែលនោះរស់នៅបានយ៉ាងដូចម្តេច? ចូរពិចារណាពីសំនួរដោយគិតឱ្យស៊ូដំរោងមុនអំពីពាក្យបីម៉ាកដែលយើងប្រើក្នុងការគាំទ្របុរសទាំងនេះ—*ព្យាករិ អ្នកមើលតុត និង អ្នកទទួលវិវរណៈ*។

ព្យាករិ

ទិមួយគឺពាក្យ *ព្យាករិ*។ សាវកឃុំមានប្រសាសន៍ថា “ទីបន្ទាល់ពីព្រះយេស៊ូវនោះ ហើយដាវិញ្ញាណ នៃសេចក្តីទំនាយ” (វិវរណៈ 19:10 2)។ ព្យាករិ ផ្ទៃដីទីបន្ទាល់ពីព្រះគ្រីស្ទ។ ព្យាករិផ្ទៃដីទីបន្ទាល់ពីព្រះគ្រីស្ទ។ (គ និង ស 107:23)។ លើសពីនេះទៅទៀត ពួកគេបានផ្ទៃដីទីបន្ទាល់យ៉ាងអង់អាចពីទេវភាព និងភាពពិតប្រាកដរបស់ទ្រង់។ សាក្សីនេះ កើតមានចំពោះភាពជាសិស្ស ហើយបានពង្រឹងចំពោះពិធីតែងតាំងរបស់ពួកគេ អាចមានឥទ្ធិពលយ៉ាងសំខាន់ចំពោះអារម្មណ៍ផ្ទាល់របស់យើង។

ពួកគេបានបង្ហាញទ្រព្យទីបន្ទាល់យ៉ាងសាមញ្ញ ដែលដឹកនាំព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ នាំសាក្សីចូលក្នុងអង្គប្រជុំរបស់យើង។ ឧទាហរណ៍ដូចជា យើងអាចនឹងព្យាករិគេធ្វើទីបន្ទាល់ដោយពាក្យទាំងនេះថា៖ “ពិតប្រាកដដូចខ្ញុំដឹងថាខ្ញុំនៅទីនេះ ហើយអ្នកនៅទីនោះ ខ្ញុំដឹងថាព្រះយេស៊ូវជាព្រះគ្រីស្ទ។ ទ្រង់មានព្រះជន្ម!”⁸ ឬថា “ចំណេះដឹងយ៉ាងពិតប្រាកដថាព្រះយេស៊ូវជាអង្គសង្គ្រោះ និងជាអង្គប្រោសលោះដ៏ទេវភាពរបស់យើង ហើយជាបុត្រានៃព្រះវរបិតា។ ខ្ញុំដឹងពីភាពពិតប្រាកដរបស់ទ្រង់ដ៏ពិតស្របក្នុងអង្គប្រជុំដែលមិនអាចនឹងបរិយាយចេញមកបាន។”⁹

ពេលដែលសេចក្តីផ្ទៃដីទាំងនេះពេញដោយអំណាចនោះ វាជាការបញ្ជាក់ខាងវិញ្ញាណដែលផុតរោលដួងចិត្តរបស់យើង ហើយនឹងពង្រឹងយើង។

បកស្រាយពីតួនាទីរបស់ពួកទេវតាវិញ ម្សិណមានបង្រៀនថា៖ “ឯមុខងារនៃការបំរើរបស់ពួកទេវតា [មានន័យថា ភារកិច្ចរបស់ទេវតា] គឺ . . . ដើម្បីរៀបចំផ្លូវ ក្នុងចំណោមកូនចៅមនុស្សលោក ដោយប្រកាសប្រាប់ព្រះបន្ទូល នៃព្រះគ្រីស្ទដល់ប្រជាជនដ៏អីសទាំងឡាយ នៃព្រះអម្ចាស់ប្រយោជន៍ឱ្យពួកគេអាចធ្វើទីបន្ទាល់អំពីទ្រង់។

“ហើយដោយធ្វើយ៉ាងនេះ ព្រះអម្ចាស់បានរៀបចំផ្លូវសំរាប់មនុស្ស ដែលនៅសល់ទាំងចំនួនឱ្យមានសេចក្តីជំនឿ ដើម្បីដល់ព្រះគ្រីស្ទប្រយោជន៍ឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ អាចមានទីកន្លែងនៅក្នុងចិត្តរបស់គេ” (ម្សិណ 7:31–32)។

គណៈប្រធានទីមួយ និងសាវកទាំងដប់ពីរនាក់ជាប្រជាជនដ៏អីសរបស់ព្រះអម្ចាស់។ សេចក្តីជំនឿផ្ទាល់របស់យើងលើព្រះអង្គសង្គ្រោះរីកចំរើនឡើង មានការអភិវឌ្ឍតាមពេល និងរដូវកាលនៃជីវិតរបស់យើង។ មានពេលខ្លះយើងមានការសង្ស័យ និងការបាក់ទឹកចិត្តពេលយើងមានអារម្មណ៍ ដូចជាហ៊ុំព័ទ្ធដោយអំពូ នៃសេចក្តីងងឹត។ កុំមានការមើលស្រាលចំពោះអ្វីដែលយើងម្នាក់ៗ អាចទទួលបានដោយកម្រ ទីបន្ទាល់ពិតប្រាកដនៃព្រះអង្គសង្គ្រោះ កើតឡើងដោយសាក្សីពិសេសរបស់ទ្រង់។ សាក្សីនោះ ទទួលបានដោយវិញ្ញាណនៃសេចក្តីជំនឿ ដែលនឹងពង្រឹងយើងក្នុងគ្រាលំបាក និងផ្តល់ឱ្យយើងនូវដំហៀងដែលរឹងមាំ ពេលដែលយើងដើរទៅមុខលើផ្លូវដែលឆ្ពោះទៅដើមឈើជីវិត។ គោរពឱ្យដាច់ទៅនឹងពាក្យសំដីរបស់ព្យាករិ។ ចូរសារព្វឹងគិតពីពាក្យទាំងនោះ។ ជឿតាមពួកគាត់។ ទុកចិត្តពួកគាត់។ ធ្វើតាមពួកគាត់។

ខ្ញុំសូមចែកចាយនូវឧទាហរណ៍មួយ។ មិត្តភក្តិទើបរៀបការហើយរបស់ខ្ញុំម្នាក់បាត់បង់កូនស្រីតូចរបស់គាត់ ពេលមានសោកនាវកម្មមួយ។ ខែបន្ទាប់នោះ ដោយភាពឯកការមានចំលំថា “ហេតុអ្វី” និងទុក្ខព្រួយសង្ស័យចាប់ផ្តើមមានក្នុងជីវិតរបស់គាត់។ គាត់ប្រាប់ខ្ញុំថាគាត់មិនប្រាកដ ចំពោះអ្វីដែលគាត់ជឿទៀតឡើយ។ ខ្ញុំឱ្យយោបល់ដល់គាត់ថា ក្នុងគ្រាលំបាកឯងអាចមានការទេរទន់ទៅរកមន្ទិលសង្ស័យ តែត្រូវទុកចិត្តលើបន្ទូលរបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និងប្រជាជន ដ៏អីសរបស់ទ្រង់ថែមបន្តិចទៀត។ មិត្តខ្ញុំបានលះបង់ពេលដើម្បីអានព្រះគម្ពីរ ការសន្យារបស់ព្រះអង្គសង្គ្រោះ និង សាក្សីដែលបានអះអាងឡើងយ៉ាងច្បាស់លាស់ នៃព្យាករិដែលនោះរស់។ គាត់គោរពយ៉ាងជាប់ទៅនឹងដំបងដែក។ ដោយ ពេលវេលាកន្លងទៅភាពងងឹតបានរលាយ អាចត្រលប់ជាមើលដើមឈើឃើញវិញ ហើយគាត់បានទទួលទាននូវផ្លែឈើ ដែលមានឱជារសនៃផ្សារយូរ។

អ្នកមើលតុត

បន្ទាប់មក តើ *អ្នកមើលតុត* គឺជាអ្វី? នៅក្នុងព្រះគម្ពីរមេរមន អាម៉ូន បានពន្យល់អំពីតួនាទីរបស់អ្នកមើលតុតទៅកាន់ ស្តេច លីម៉ិហៈ “ប៉ុន្តែអ្នកមើលតុតអាចដឹងអំពីការណ៍ដែលកន្លងមកហើយ និងការណ៍ដែលនឹងកើតឡើង នៅពេលខាងមុខផង ហើយដោយសារប្រដាប់បកប្រែទាំងនេះ ទើបអ្វីៗទាំងអស់បានបើកឱ្យឃើញ . . . ការណ៍ដែល

លាក់កំបាំងនឹងត្រូវចេញមកក្នុងពន្លឺការណ៍ដែលគ្មានគេដឹង នោះនឹងបានធ្វើឱ្យដឹង
ដោយសារវត្តមាននេះ” (ម៉ូសាយ 8:17)។

សូមមើលរូបភាពដ៏ស្រស់ស្អាតនេះ ៖

តើអ្នកឃើញអ្វីខ្លះ? តើអ្នកមិន ចូលចិត្តចែវទូកនៅក្នុងទិដ្ឋភាពដ៏សុខសាន្តនេះទេឬ? តើវា
មិនបង្ហាញឱ្យឃើញទេឬអី?

ចុះបើវាពង្រីកឱ្យអ្នកមើលឃើញដំណាច់មុន អ្នកនឹងឃើញការណ៍នេះ ៖

ការចែវទូកនឹងខុសគ្នាច្បាស់ពីអ្វីដែលអ្នកគិតពីដំបូង។

ខាងវិញ្ញាណ អ្នកមើលគុកមើលឃើញបានធំទូលាយជាង។ ពួកគាត់មើលឃើញអ្វី ដែល
នៅពេលខ្លះយើងមើលមិនឃើញ។ ពាក្យសំដី និងដំបូន្មានរបស់ពួកគាត់ ដូចយើងឱ្យ
មើលឃើញបានធំទូលាយជាងមុន។ បើយើងស្តាប់តាមដំបូន្មានរបស់ពួកគាត់ តោងជាប់
នឹងដំបង់ដែក យើងនឹងមានសុវត្ថិភាព។

ខ្ញុំសូមផ្តល់ឧទាហរណ៍មួយដល់អ្នករាល់គ្នា។ ប្រធានហ៊ុនក្លី បានមានប្រសាសន៍យ៉ាង
ម៉ឺងម៉ាត់អំពីពរដ៏យន់ដោយមួយភាគក្នុងដប់។ គាត់មានប្រសាសន៍មកកាន់យើង
ក្នុងនាមជាអ្នកដឹកនាំទូទៅអំពីវា។ គាត់បានមានប្រសាសន៍ថា៖

“យើង អាច បង់ដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់របស់យើង។ ការណ៍នេះ មិនមែនជាបញ្ហាលុយ
ដូចជាបញ្ហាសេចក្តីជំនឿនោះទេ . . . ។

“ខ្ញុំសូមជំរុញឱ្យអ្នករាល់គ្នា . . . ម្នាក់ៗទទួលយកព្រះអម្ចាស់តាម បន្ទូលរបស់ទ្រង់នៅ
ក្នុងរឿងសំខាន់នេះ”¹⁰។

“យើងរំលឹកឡើងវិញអំពីការសន្យារបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានផ្តល់ឱ្យកាលពីបុរាណ
តាមរយៈព្យាករណ៍វិទ្យាគីថា ទ្រង់នឹងបើកបង្អួចឋានសួគ៌ ហើយចាក់ព្រះពរមកលើអ្នក
ទាំងឡាយណាដែល ស្មោះត្រង់ជាមួយនឹងទ្រង់ នៅក្នុងការបង់ដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់
និងដង្ហាយផ្សេងៗរបស់ពួកគេ ហើយនឹងគ្មានកន្លែងល្មម ដើម្បីទទួលពរដ៏យន់ដោយបាន
សន្យានោះ”¹¹។

នៅក្នុងរដូវស្លឹកឈើជ្រុះក្នុងឆ្នាំ 2001 សារវកចំនួនចំនាត់នៅក្នុងប្រទេសប្រេស៊ីលក្នុង
ពេលតែមួយ ហើយពួកគាត់ម្នាក់ៗ បានបង្រៀនអំពីសេចក្តីសន្យាទាំងឡាយនៃការបង់
ដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់ដោយស្មោះត្រង់។ ប៉ុន្តែខ្លះខ្លះក្រោយមក និស្សិតសាកលវិទ្យាល័យ
វ័យក្មេងមួយរូបនៅក្នុងសៅដាឡូ ទទួលការសាកល្បង។ នាងធ្វើការដេញ និងរៀនផង។
នេះជាពាក្យសំដីរបស់នាង ដែលបានប្រាប់ដោយប្រធាន ហ៊ុនក្លី ថា៖

“សាកលវិទ្យាល័យដែលខ្ញុំសិក្សាមានច្បាប់ដែលហាមថា [សិស្សដែលមិន
បង់ថ្លៃសាលាគ្រប់គ្រាន់] មិនឱ្យធ្វើការប្រលងទេ . . . ។

“ខ្ញុំមាន . . . បញ្ហាខាងហិរញ្ញវត្ថុធ្ងន់ធ្ងរណាស់។ នោះគឺជាថ្ងៃប្រហស្សត្រី
នៅពេលខ្ញុំទទួលបានប្រាក់ខែរបស់ខ្ញុំ។ នៅពេលខ្ញុំ គិតអំពីថវិកាប្រចាំខែ។ ខ្ញុំបានដឹងថា
ខ្ញុំនឹងគ្មានលុយគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីបង់ដង្ហាយ [ទាំង] មួយភាគក្នុងដប់ និងបង់ថ្លៃ នៅ
សាកលវិទ្យាល័យខ្ញុំទេ។ ខ្ញុំត្រូវជ្រើសរើសរវាងវាទាំងពីរនេះ។ ការប្រលងរាល់ពីរខែម្តង
និងចាប់ផ្តើមនៅសប្តាហ៍ក្រោយ ហើយបើខ្ញុំមិនប្រលងនោះខ្ញុំនឹងខាតរៀនពេញមួយឆ្នាំ។
ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ទុក្ខព្រួយយ៉ាងខ្លាំង . . . ខ្ញុំឈឺចិត្តណាស់។ ខ្ញុំមានការសំរេចចិត្ត
ដ៏ឈឺចាប់នោះចំពោះមុខ ហើយមិនដឹងថាត្រូវធ្វើអ្វីទេ”។

តាមការអធិស្ឋាន នាងបានប្តេជ្ញាចិត្តថា នាងទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ និងពាក្យសំដីរបស់
ព្យាករណ៍។ នៅថ្ងៃអាទិត្យនាងបាន បង់ដង្ហាយមួយភាគក្នុងដប់របស់នាង។ នៅថ្ងៃបន្ទាប់
មកនាងស្វែងរកវិធីមួយដើម្បីនាងអាចប្រលងបាន ប៉ុន្តែគ្មានឃើញដំណោះស្រាយទេ។
ខណៈនោះនាងពន្យល់ពីអ្វីដែលបានកើតឡើង៖

“ពេលធ្វើការបានបញ្ចប់ នៅពេលប្រធានរបស់ខ្ញុំមកដល់ ហើយឱ្យការណែនាំចុងក្រោយ
ក្នុងថ្ងៃនោះ . . . ។ ភ្លាមៗនោះ គាត់ឈប់ ហើយ . . . បានសួរថា ‘តើការសិក្សារបស់
អ្នកយ៉ាងម៉េចហើយ?’ ខ្ញុំភ្ញាក់ផ្អើលណាស់ . . . ។ រឿងតែមួយគត់ដែល ខ្ញុំអាចឆ្លើយតប
. . . គឺ ‘អ្វីៗមិនអីទេ!’ គាត់ មើលមកខ្ញុំដោយការគិត ហើយចេញទៅ . . . ។

“មួយរំពេចក្រោយមក លេខាចូលមកក្នុងបន្ទប់ និយាយថា ខ្ញុំជាមនុស្សមានសំណាង
ណាស់! ពេលខ្ញុំសួរនាងថា ហេតុអ្វីទៅ នាងបានឆ្លើយយ៉ាងសាមញ្ញថា ‘ប្រធានទើប
បាននិយាយថា ចាប់ពីថ្ងៃនេះទៅក្រុមហ៊ុន និង បង់ថ្លៃទាំងអស់សំរាប់សាលា និង
ស្បូវភោជន៍ខ្ញុំ។ មុនពេលអ្នកចេញទៅ សូមឈប់នៅកន្លែងគុបរបស់ខ្ញុំ ប្រាប់ខ្ញុំអំពី
ថ្លៃសាលា ដើម្បីថ្ងៃស្អែកខ្ញុំអាចឱ្យមូលប្បទានប្រគល់អ្នក’”។

ពេលនោះ និស្សិតនេះបានពន្យល់ពីអារម្មណ៍របស់នាងថា៖ “បន្ទាប់ពី [លេខា] ចេញ
ទៅ ខ្ញុំទទួលអារម្មណ៍ ហើយយំ ខ្ញុំលុតជង្គង់ចុះភ្លាមនោះកន្លែងនោះ ហើយខ្ញុំបានអរគុណ

ដល់ព្រះអម្ចាស់ចំពោះសេចក្តីសប្បុរសរបស់ទ្រង់។ ខ្ញុំ . . . បាននិយាយទៅកាន់
ព្រះវរបិតាថា ទ្រង់មិនចាំបាច់ប្រទានដល់កូនច្រើនពេកទេ។ កូនគ្រាន់តែត្រូវការ
ប្រាក់បង់សាលាមួយខែ ហើយដង្ហាយមួយភាគដប់ដែលកូនបានបង់ នៅក្នុងថ្ងៃអាទិត្យ
មានចំនួនតិចណាស់ បើប្រៀបទៅនឹងចំនួនដែល កូនបានទទួលមកវិញ! អំឡុងពេលដែល
អធិស្ឋាន ពាក្យនៅក្នុងម៉ាឡាតិ ហើយប្រកាស ជាញឹកញាប់បំផុតដោយព្យាករិ
និងសាវ័ក) ចូលមកក្នុងគំនិតរបស់ខ្ញុំថា៖ ‘ហើយល្បួងលអញ្ចេញទ្រូរ បើអញមិនបើក
ទ្វារឋានសួគ៌ដើម្បីចាក់ព្រះ ពរមកលើឯងដែលនឹងគ្មានកន្លែងល្មមទុកបានទេ’(ម៉ាឡាតិ
3:10)”¹²។

ពពកនៅកណ្តាលអង្គុនសេចក្តីងងឹត ការសំរេចចិត្តពិបាក លទ្ធផលមិនពិតប្រាកដ។
ប៉ុន្តែនាងតោងជាប់នឹងដំបងដែក។ ជំនឿរបស់នាងទៅលើព្រះអម្ចាស់ និងព្យាករិរបស់
ព្រះអម្ចាស់ ត្រូវបានបញ្ជាក់ច្បាស់។ ខណៈពេលដែលបទពិសោធន៍ទាំងអស់ មិនអាច
មានដំណោះស្រាយរបស់វាបានភ្លាមៗ ការសន្យាទាំងឡាយចំពោះអ្នកទាំងឡាយ
ដែលរក្សាច្បាប់ដង្ហាយមួយភាគដប់ដោយស្មោះត្រង់ គឺជាការពិតប្រាកដទាំងស្រុង។
ខ្ញុំបានឮប្រធាន ម៉ែនស្តែននិយាយទៅកាន់ពួកអ្នកត្រលប់មកពីបេសកម្មវិញថា៖ “មានវិធី
មួយដែលអ្នកនឹងនៅតែសកម្មនៅ ក្នុងសាសនាប្រជាវិទ្យា—គឺត្រូវតែមានការស្មោះត្រង់
ជានិច្ចក្នុងការបង់ដង្ហាយមួយភាគដប់”។ ឱ ជាការសន្យាដ៏ប្រសើរឆ្លើះទេ!

អ្នកទទួលវិវរណៈ

ចុងក្រោយគឺ អ្នកទទួលវិវរណៈ។ ពាក្យ អ្នកទទួលវិវរណៈ នៅក្នុងភាសាអង់គ្លេស
បានមកពីភាសាក្រិកគឺពាក្យ *apocalypse* មានន័យថា ការធ្វើអោយដឹង ឬ ការលោត
ត្រដាង¹³។ ជាអ្នកទទួលវិវរណៈគឺគណៈប្រធានទីមួយ និង ក្រុមសាវ័កទាំងដប់ពីរនាក់
ដែលបានដឹងពីកង្វល់ជាក់លាក់ពីព្រះអម្ចាស់ចំពោះយើង និងអ្វីដែលត្រូវធ្វើដើម្បីឆ្លើយ
តប។ លើសពីនេះទៅទៀត ដោយមានការសំរេចចិត្ត និងដំរើសជាច្រើនសំរាប់យើង
អ្នកទទួលវិវរណៈជួយនាំគំនិតទៅអ្វីដែល សំខាន់ជាងគេក្នុងការធ្វើដំណើររបស់យើង
ទៅកាន់ភាពដែលអាចស្លាប់បាន។ ពួកគាត់ជួយយើងឱ្យផ្តឹងស្មារតី។

នៅខែសីហា ឆ្នាំ 2005 ប្រធាន ហ៊ុនគ្លី បានអញ្ជើញយើងឱ្យអានព្រះគម្ពីរមរមនដោយ
ចប់ពីមុនដាច់ឆ្នាំ។ លោកជួយ យើងផ្តឹងស្មារតីលើពេលវេលានៃការសំរេចចិត្ត ចំពោះអ្វី
ដែលព្រះអម្ចាស់ចង់ឱ្យយើងធ្វើ។ ដោយភ្ជាប់ទៅជាមួយនឹងការអញ្ជើញជាញឹកញាប់
របស់ព្យាករិ ប្រធាន ហ៊ុនគ្លី បានបន្ថែមនូវការសន្យាមួយ— ដែលការសន្យានោះ
ខ្ញុំដឹងដោយប្រាកដថា វាជាការពិតនៅសព្វថ្ងៃនេះ ក៏ដូចជាពេលដែលគាត់មាន
ប្រសាសន៍កាលពី ខែសីហា ឆ្នាំ 2005 ៖ គាត់មានប្រសាសន៍ការណ៍នេះថា៖ “ខ្ញុំសូម
សន្យា ដោយគ្មានការបំរុងទុកថា បើសិនជាអ្នកគ្រប់គ្នានឹងសង្កេតមើល នូវកម្មវិធីសាម
ញ្ញនេះ ដោយមិនគិតពីចំនួនដង ដែលអ្នកធ្លាប់អានព្រះគម្ពីរពីមុនមក នោះនឹងបន្ថែម
រង្វាស់ នៃព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះអម្ចាស់មាននៅក្នុងវិវិធីរបស់អ្នក ពង្រឹងនូវការតាំងចិត្តឱ្យ
ដើរគោរពប្រតិបត្តិ ចំពោះព្រះបញ្ញត្តិរបស់ទ្រង់ និងមានទីបន្ទាល់ដែលរឹងមាំជាងមុន
នៃការរស់នៅយ៉ាងពិតប្រាកដរបស់ព្រះរាជបុត្រនៃព្រះ”¹⁴។

តើយើងមិនបានទទួលពរដ៏យូរអង្វែងដែលព្យាករិបានសន្យាទុកទេឬអី?

យុវនារីម្នាក់នៅប្រទេសអ៊ុយក្រែនបានសរសេរថា៖ “ជារៀងរាល់ព្រឹកខ្ញុំ [បានអធិស្ឋាន
ឱ្យព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធចេញដៃគូរ ដើម្បីបំភ្លឺគំនិតរបស់ខ្ញុំ។ អព្វកហេតុបានកើតឡើង៖
ព្រះគម្ពីរមរមនបានបើកឡើងចំពោះខ្ញុំម្តងទៀត។ ខ្ញុំបានទទួលចំណេះដឹងសំនួរដែលខ្ញុំមាន
ច្រើនឆ្នាំទៅហើយ”។ បងប្រុសម្នាក់មកពីអាណ្លីម៉ង់ បានសរសេរថា៖ “ពីព្រោះតែរាល់
ថ្ងៃខ្ញុំបានសិក្សាយូរជាងមុន ធ្វើអោយខ្ញុំយល់ពីការទាក់ទងគ្នា ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់យល់កន្លង
មក។ ព្រះគម្ពីរមរមនពិតជាពេញប្រៀបទៅដោយទីបន្ទាល់របស់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។
ពីព្រោះតែព្រះវិញ្ញាណ ដែលខ្ញុំមានទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួនរបស់ខ្ញុំពីអង្គប្រោសលោះរឹកចំរើន
ឡើង”¹⁵ ។ ហើយចុះសេចក្តីអធិប្បាយនេះ ដែលបានមកពីគ្រួសារក្មេងខ្ចីមួយនៅក្នុង
រដ្ឋយូថាហ៊ីរ៉ាញថា៖ “យើងមិនដឹងថាកូនអាយុបួនឆ្នាំ របស់យើងស្តាប់ឬក៏អត់នោះទេ
[នៅពេលយើងអានព្រះគម្ពីរមរមន] ប៉ុន្តែនៅថ្ងៃមួយនោះ ពេលសួរថាហេតុ អ្វីបានជា
បន្ទប់របស់កូនរបៀបវិញម៉្លេះ វាឆ្លើយតបថា ‘មានមនុស្សចូលលួចទៅទីនោះ!’”¹⁶

នេះគឺជាឧទាហរណ៍មួយទៀត អំពីគ្រួសារទីរបស់អ្នកទទួលវិវរណៈ ៖ ប្រធាន ហ្គេរដុន ប៊ី
ហ៊ុនគ្លី បានឱ្យដំបូន្មានដោយម៉ឺងម៉ាត់ ទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា ជាមជ្ឈិមវ័យនៃសាសនាប្រ
ឱ្យស្វែងរកការសិក្សាឱ្យបានច្រើន តាមដែលអាចធ្វើទៅបាន។ នៅក្នុងសន្និសីទទូទៅខែ
តុលា លោកបានមានប្រសាសន៍ថា “ខ្ញុំសុំឱ្យអ្នកយកចិត្តទុកដាក់នឹងរឿងមួយទៀត
ដែលខ្ញុំមានកង្វល់ជាខ្លាំង។ នៅក្នុងវិវរណៈ ព្រះអម្ចាស់បានបញ្ជាថា ឱ្យមនុស្សទាំងនេះ
ទទួលការសិក្សាទាំងអស់ តាមដែលពួកគេអាចទទួល។ ទ្រង់បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់
អំពីរឿងនេះ”¹⁷។

តើកង្វល់ដ៏ធំនេះគឺជាអ្វី? ការសិក្សា។ តើនរណាបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់អំពីរឿងនេះ?
ព្រះអម្ចាស់។ តើអ្នកណា ដែលបានបើកសម្តែងរឿងនេះទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា? ព្យាករិ
របស់ទ្រង់។ ហើយមែន ហើយលោកកំពុងតែនិយាយទៅកាន់អ្នករាល់គ្នា។

បើអ្នកកើតនៅក្នុងគ្រួសារ ដែលមានធនធានការសិក្សាបន្តិចបន្តួច អ្នកប្រហែលជាមិន
ទាន់ដឹងប្រាកដ អំពីអត្ថន័យរបស់វាជាយ៉ាងណាចំពោះអ្នកនោះទេ។ នៅពេលអ្នកដឹងមិន
ច្បាស់ចូរតោងជាប់នឹងដំបងដែក។ ទុកចិត្តលើពាក្យរបស់ព្យាករិ! នោះចម្លើយ
ទាំងឡាយនឹងមកដល់។

នៅផ្នែកខ្លះនៃពិភពលោកដូចជានៅសហរដ្ឋ និងក្នុងទ្វីបអឺរ៉ុប វាអាចមានន័យថា
អ្នកចាំបាច់ត្រូវលក់របស់របស់អ្នក ឬរស់នៅក្នុងស្ថានភាពឱ្យកាន់តែស្រួតស្រស់ ដើម្បី
អាចទៅរៀន ឬត្រឡប់ទៅសាលារៀន។ នៅផ្នែកខ្លះទៀតនៃពិភពលោក ការលះបង់
ប្រហែលជាមានច្រើនជាងនេះ។ នៅក្នុងប្រទេសមួយចំនួនមូលនិធិអប់រំ ដែលមានជា
បន្តបន្ទាប់ប្រហែលជាអាចមានលទ្ធភាពជួយបាន។ ស្ទើរតែគ្រប់ករណីទាំងអស់ វាក៏រួមឱ្យ
មានសេចក្តីជំនឿ ទុកចិត្តលើព្រះអម្ចាស់ និងព្យាករិរបស់ព្រះអម្ចាស់—ការនាំខ្លាំងនឹង
ដំបងដែក—នៅពេលអ្នករកឃើញផ្លូវរបស់អ្នក។ បើអ្នកមិនទាន់ច្បាស់ពីរបៀបដើម្បីធ្វើ
តាមដំបូន្មាន ជាក់លាក់របស់ព្យាករិ ចូរអធិស្ឋានឱ្យអស់ពីចិត្តរបស់អ្នក ហើយពិភាក្សា
ជាមួយឪពុកម្តាយ និងប្តីស្វាមីរបស់អ្នកអំពី កង្វល់ទាំងឡាយ។ ខណៈនោះវានឹងត្រូវឱ្យ

មានការអត់ធ្មត់ និងសេចក្តីជំនឿ ខ្ញុំសូមសន្យានឹងអ្នកថា ចម្លើយនឹងមកដល់ ហើយផ្លូវ មួយនឹងបើកឡើងសំរាប់អ្នក។

ខ្ញុំបានឃើញចម្លើយឆ្លើយដល់មនុស្សវ័យក្មេង នៃសេចក្តីជំនឿជាច្រើននៅក្នុងអារម្មក ឡាទិន។ មានរាប់ពាន់អ្នកកំពុងគោរពជាប់នឹងតំបន់ដែក ទុកចិត្តលើប្រធាន ហ៊ុនត្រី ហើយស្វិតស្វាញនឹងការសិក្សារបស់ពួកគេ។

ការដឹកនាំដែលប្រកបដោយការព្យាករចេញមកពីសមាជិកម្នាក់ៗ នៃគណៈប្រធានទីមួយ និងក្រុមសារវកដប់ពីរនាក់ អ្នកទាំងអស់ដែលយើងគាំទ្រជាព្យាករ អ្នកមើលតុត និង អ្នកទទួលវិវរណៈ។ បើយើងមានពេលយើងអាចរំលឹកឡើងវិញអំពីដំបូន្មាន ដែលចេញ មកពីលោកម្នាក់ៗ។

ខ្ញុំសូមឱ្យឧទាហរណ៍មួយអំពីដំបូន្មាន ដែលចេញមកពីសារវកដប់ពីរនាក់ម្នាក់។ ជិតពីរ ឆ្នាំកន្លងទៅ អែលឌើរ ដាល្លិន អេក អូក បានថ្លែងទៅកាន់អ្នកនេតិកវិទូមួយអង្គនឹងអ្វី ដែលយើងកំពុងចែកចាយនៅរាត្រីនេះ។ អ្នកនឹងចាំថា លោកបានធ្វើឱ្យអ្នក យកចិត្តទុកដាក់ នៅពេលលោកលើកឡើង អំពីរឿងដើរលេងជាពិសេស ច្រើនជាង “ការដើរលេងធម្មតា”។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកចង់ចាំរឿងនេះ។ គាត់មានប្រសាសន៍ថា៖ “ចិត្ត វ័យក្មេងនៅលើទាំងឡាយរបស់ខ្ញុំអើយ យើងសូមទូន្មាន អ្នកឱ្យគ្រប់គ្រងទំនាក់ទំនងរបស់ អ្នកជាមួយនឹងមនុស្សភេទផ្ទុយទៅតាមកំរិតនៃការដើរលេងជាពិសេសដែលមានសក្តានុពល ធំឡើងឈានទៅកាន់អាពាហ៍ពិពាហ៍ មិនមែននៅក្នុងកំរិតនៃការដើរលេងសប្បាយ ដែលមានតែលទ្ធភាពឈានឡើងនៅក្នុងក្រុមភិក្ខុ ដូចជាប៉ះពាល់នោះទេ”¹⁸។

ឥឡូវនេះ ចូលដល់សំណួរសំខាន់ៗថា៖ តើអ្នកបានធ្វើអ្វីខ្លះ ដើម្បីធ្វើតាមប្រសាសន៍របស់ លោក? តើមានអ្វីផ្លាស់ប្តូរឬទេ? អែលឌើរ អាយរីង បានព្រមានថា៖

“អ្នកដែលមិនធ្វើតាមដំបូន្មានដែលបានព្យាករណ៍ទុក នោះប្រមាថមើលងាយលើ អំណាចរបស់យើងដើម្បីទទួល ដំបូន្មានដ៏បំផុសគំនិតនៅក្នុងពេលអនាគត . . .”។

“គ្រប់ពេលនៅក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ នៅពេលខ្ញុំ ជ្រើសរើសពន្យាពេលធ្វើតាមដំបូន្មានដែល បំផុសគំនិត ឬសំរេចចិត្តថាខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងករណីលើកលែងនោះ ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំបានដាក់ ខ្លួនឯងនៅលើផ្លូវគ្រោះថ្នាក់។ រាល់ពេលដែលខ្ញុំបានស្តាប់តាមដំបូន្មានរបស់ព្យាករ ទទួលបានអារម្មណ៍បញ្ជាក់នៅក្នុងការអធិស្ឋាន ហើយធ្វើតាម ខ្ញុំបានដឹងថា ខ្ញុំបានឆ្ពោះទៅ មុខដោយមានសុវត្ថិភាពហើយ”¹⁹។

តើសកម្មភាពរបស់អ្នកកាលពីពីរឆ្នាំកន្លងទៅបង្ហាញថា អ្នកកំពុងគោរពជាប់ទៅនឹង ដំបងដែកដោយរបៀបណា? អ្នកទាំងឡាយដែលឆ្លើយតបដោយវិជ្ជមាន និងដោយ បំផុសគំនិតចំពោះដំបូន្មានរបស់អែលឌើរ អូក ប្រាកដជាការឃើញនូវពរដ៏យំទាំងឡាយ នៃឋានសួគ៌បានប្រទានមក។ ខ្ញុំសូមអានសំបុត្រមួយដែលបានបញ្ជូនទៅកាន់ទីស្នាក់ការ សាសនាចក្រមក ពីស្វាមីគិរយាមួយតូចនៅក្នុងរដ្ឋអារីសូណា រយៈពេលជាងមួយឆ្នាំ បន្ទាប់ពីប្រសាសន៍របស់លោកបានសរសេរថា៖

“ប្រសាសន៍របស់លោក បានមានឥទ្ធិពលដ៏យូរអង្វែងនៅក្នុងជីវិតរបស់យើង . . .

“ . . . ការដឹកនាំ និងដំបូន្មានច្បាស់ៗរបស់លោកបានជួយពួកយើងដឹងថា ការដើរលេង ជាពិសេស គឺជាឱកាសដើម្បីស្គាល់គ្នាទៅវិញទៅមកកាន់តែប្រសើរឡើង ហើយមិនមែន ជាការគាំងចិត្តគ្នាម្នាៗ ដើម្បីមានទំនាក់ទំនងរយៈពេលយូរ ឬរៀបអាពាហ៍ពិពាហ៍នោះ ទេ”²⁰

ប៉ុន្តែជា លទ្ធផលគឺថា ពួកគេបាន រៀបការនៅក្នុងខែឧសភា នៅក្នុងព្រះវិហារ បរិសុទ្ធវិស៊ុនតោន ឌី. ស៊ី.។”។

ខ្ញុំសូមអញ្ជើញប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ ខាធី បានបង្រៀនអំពីគោលការណ៍ទាំងនេះយ៉ាងល្អដល់ គ្រួសាររបស់យើង ដើម្បីចែកចាយអារម្មណ៍របស់គាត់ អំពីសារៈសំខាន់នៃពាក្យរបស់ ព្យាករទាំងឡាយ។

ប្រសាសន៍មកពីបងស្រី ខាធី អាន់ឌើរសិន

បងប្អូនស្រីជាទីស្រឡាញ់របស់ខ្ញុំ ខ្ញុំមានបទពិសោធន៍មួយប្រហែលជា 20 ឆ្នាំកន្លង ទៅ ដែលធ្វើឱ្យខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំង។ យើងរស់នៅក្នុងរដ្ឋហ្វ្លូរីដា។ យើងបាននាំ កូនរបស់យើងទៅមជ្ឈមណ្ឌលស្តេកស្តាប់ សន្និសីទទូទៅទាំងអស់គ្នា។ មិនយូរប៉ុន្មាន ក្រោយមក យើងបានទទួលទស្សនាវដ្តីអ៊ិនស្យាញ របស់យើងនៅក្នុងសំបុត្រ។ យើង សំរេចចិត្តចាស់រាប់រាត្រីជួបជុំក្រុមគ្រួសារ រាល់សប្តាហ៍ យើងនឹងរៀនអំពីប្រសាសន៍ក្នុង សន្និសីទមួយ ដែលផ្តល់ឱ្យដោយសមាជិកម្នាក់នៃគណៈប្រធានទីមួយ ឬក្រុមសារវកទាំង ដប់ពីរនាក់។

កូនៗរបស់យើងនៅតូច ប៉ុន្តែពួកគេចំលែងចេះអាន ហើយយើងចង់ឱ្យបុគ្គលម្នាក់ៗនៅក្នុង គ្រួសារមានប្រសាសន៍នោះមួយច្បាប់ម្នាក់ ដើម្បីយើងអាចអាន និងសិក្សា ហើយត្រូវ ចំណាំលើវាទាំងអស់គ្នា។ នៅរដ្ឋហ្វ្លូរីដាឥឡូវមានហាងណាមួយដែលយើងអាចទិញ ទស្សនាវដ្តី អ៊ិនស្យាញ បន្ថែមទេ ដូច្នេះខ្ញុំយកទស្សនាវដ្តី ដែលយើងបានទទួលពីសំបុត្រ ទៅហាងថតចម្លងក្នុងតំបន់របស់យើង ថតចម្លងប្រសាសន៍ទាំងនោះសំរាប់គ្រួសាររបស់ យើង។

នៅពេលខ្ញុំបានបញ្ចប់ ខ្ញុំយកច្បាប់ថតចម្លងទៅឱ្យអ្នកគិតលុយ ដែលគិតថ្លៃថតចម្លងលើ ការថតចម្លងរបស់ខ្ញុំ ហើយប្រាប់ថា ខ្ញុំជំពាក់ប្រហែលជា 50 ដុល្លារ។ ខ្ញុំមានការខ្មាស់ អៀន ដើម្បីនិយាយថាខ្ញុំមានអារម្មណ៍រាងដូចជាព្រូចពោះបន្តិច ហើយខ្ញុំគិតថា

“នោះត្រូវចំណាយលុយច្រើនណាស់ដើម្បី ថតចម្លងនូវប្រសាសន៍ទាំងនេះសំរាប់កូនៗ របស់ខ្ញុំ”។ នៅខណៈនោះ បងប្អូនដឹងទេ គំនិតនេះបានចាក់ទំលុះបេះដូងខ្ញុំ៖

“តើវាមានតិលាយ៉ាងណាចំពោះអ្នក និង ក្រុមគ្រួសាររបស់អ្នកពេលមានទូរស័ព្ទរបស់ ព្យាករនៃព្រះ?”

បន្ទាប់ពីនោះមកខ្ញុំបានយល់ ប៉ុន្តែខ្ញុំដឹងកាន់តែច្បាស់លាស់អស្ចារ្យជាងមុនថា វាមាន តិលៃគ្រប់យ៉ាងចំពោះយើង និងចំពោះក្រុមគ្រួសាររបស់យើង។ វាមានតិលៃគ្រប់យ៉ាង ចំពោះអ្នក និងចំពោះក្រុមគ្រួសារនៅពេលអនាគតរបស់អ្នក។ ខ្ញុំសូមធ្វើទិបន្ទាល់ចំពោះ រឿងនេះ។ ក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អាម៉ែន។

“ហាក់បីដូចជាចេញពីមាត់ផ្ទាល់របស់យើង”

វាក៏ជាពរដ៏យ៉ាងអស្ចារ្យដើម្បីរៀបរយនឹងមនុស្សម្នាក់ដែលមានសេចក្តីជំនឿបរិសុទ្ធ និង មោះមុត។ បងស្រឡាញ់អូន ខាធី ហើយអរគុណអូនខ្លាំងណាស់។

នៅមួយខែទៀតយើងនឹងមានឱកាសចូលរួមក្នុងសន្និសីទទូទៅរបស់សាសនាចក្រ និងព្រឹត្តិ សារលិខិតរបស់បុរសទាំងឡាយ ដែលយើងបាននិយាយអំពីពួកគេនាយប់នេះ។

សន្និសីទទូទៅជាពេលវេលាដ៏អ្នកដែលយើងកំពុងធ្វើ ដើម្បីស្តាប់ដល់អ្នកបំរើរបស់ ព្រះអម្ចាស់ និងអធិស្ឋានយ៉ាងពេញលេញ ដើម្បីរៀបចំមេរៀនរបស់យើងសំរាប់ច្រើនខែ ក្រោយ។ សូមពិចារណានូវសំនួរទាំងនេះ៖

- តើខ្ញុំបានគូសយ៉ាងច្បាស់លាស់ពីសន្និសីទទូទៅ នៅលើប្រតិទិនហើយឬទេ ដើម្បីខ្ញុំ អាចស្តាប់នូវសម័យប្រជុំនីមួយៗដែលមានចំពោះខ្ញុំ?
- តើខ្ញុំនឹងត្រូវខ្លួនឯងយ៉ាងម៉េចអំឡុងខែដែលនឹងមកដល់នេះ ដោយខ្ញុំអាចនឹងត្រូវម រួចរាល់ខាងវិញ្ញាណ ដើម្បីទទួលបានសារលិខិតនេះ?

ហើយនៅពេលបញ្ចប់សន្និសីទទូទៅ យើងអាចសួរថា៖

- តើអ្វីទៅជាចំណាប់អារម្មណ៍ជាក់លាក់មានចំពោះខ្ញុំអំឡុងសន្និសីទនេះ?
- តើអ្វីទៅជាការចាំបាច់ដែលខ្ញុំត្រូវផ្លាស់ប្តូរក្នុងជីវិតរបស់ខ្ញុំ?

តំបង់ដែក ៧ បន្ទូលរបស់ព្រះ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរ ពាក្យសំដីរបស់ព្យាករិដែលនោះរស់ និងអំណោយនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ មានសមត្ថភាពយ៉ាងខ្លាំងក្លាដើម្បីរក្សាយើងដោយ មានសុភ័ក្តិភាព។ ចូរយើងគោរពខ្យល់ទៅនឹងពាក្យសំដីរបស់ព្យាករិ។ ចូរយើងគោរព ដំបងដែលខ្យល់ជាប់។

ខ្ញុំចង់ចែកចាយនូវបទពិសោធន៍ផ្ទាល់ខ្លួនអ្វីដែលយើងមាននៅខែមីនា ឆ្នាំ 2000 ។ ស៊ីស្ទើរ អាន់ឌើរសិន និងខ្ញុំត្រូវបានអញ្ជើញឱ្យចូលរួមពិធីសម្ពោធនៃព្រះវិហារបរិសុទ្ធនៅ អាល់ប៊ិយប៊ិក នៅឃ្នូ មិចស៊ិកូ។ ខ្ញុំដឹងថា ខ្ញុំនឹងត្រូវអញ្ជើញឱ្យឡើងនិយាយ ហើយថា ការឡើងនិយាយនោះត្រូវសង្ខេប។

យើងចូលក្នុងបន្ទប់សេឡេស្តាលដោយស្លៀកពាក់ពណ៌ស។ ប្រធានហ៊ីងធើ អង្គុយនៅ កៅអីកណ្តាលជាមួយនឹងសមាជិក នៃសារកទាំងដប់ពីរនាក់ដែលនៅខាងស្តាំដៃគាត់ ហើយខ្ញុំនៅខាងឆ្វេងដៃគាត់។ នៅពេលយើងអង្គុយរង់ចាំនូវសម័យប្រជុំនីមួយៗយ៉ាងមាន គារវភាព ខ្ញុំទទួលបានអារម្មណ៍មួយផ្សេង និងចំណាប់អារម្មណ៍ពិសេសថា ខ្ញុំក្លាយជា ផ្លាស់ប្តូរប្រសាសន៍ដែលខ្ញុំបានត្រៀម។ ចំណាប់អារម្មណ៍នោះកើតមានគឺ៖ “និយាយពី កូនសោ។ និយាយពីកូនសោ”។

ខ្ញុំគ្រលប់ទៅបើកព្រះគម្ពីរយ៉ាងរហ័សដែលទាក់ទងនឹងវគ្គ ដែលបកស្រាយពីកូនសោនៃ បច្ចុប្បន្នភាព ដែលប្រគល់មកលើផែនដីវិញ។ ហើយបន្ទាប់មក—ខ្ញុំទៅចាំបានថា វាហាក់បីដូចជាពិប្បិលមិញ—អារម្មណ៍យ៉ាងអស្ចារ្យខាងវិញ្ញាណមាននៅក្នុងចិត្ត និងគំនិតរបស់ខ្ញុំ។ អារម្មណ៍ដែលផុតរាលដាលខាងក្នុងចិត្តខ្ញុំដូចបែបនេះថា៖ “បុរសដែល អង្គុយនៅក្បែរអ្នកកាន់កូនសោបច្ចុប្បន្នភាពទាំងអស់លើផែនដីនេះ”។

ខ្ញុំដកដង្ហើមយ៉ាងធំ។ ខ្ញុំសំលឹងមើលទៅប្រធាន ហ៊ីងធើ។ ខ្ញុំមិនអាចបដិសេធនៃនូវ ការសំដែងនូវព្រះវិញ្ញាណ ដែលមានអានុភាពយ៉ាងខ្លាំងក្លានោះឡើយ។ ខ្ញុំបានគិតអំពី បទគម្ពីរនេះ៖

“ស្រ្តីពាក្យសំដីរបស់លោកនោះហើយ អ្នកនឹងបានទទួលហាក់ដូចជាបានមកពីព្រះឱស្ឋ របស់យើងផ្ទាល់ . . .”។

“ស្រ្តីដោយសារការធ្វើការទាំងនេះហើយ ទ្វារស្ថាននរកនឹងពុំដែលឈ្នះអ្នកឡើយ មែន ហើយ ហើយព្រះអម្ចាស់ដ៏ជាព្រះ ទ្រង់នឹងកំចាត់អំណាចនៃសេចក្តីងងឹត ចេញពីអ្នកទៅ ហើយនឹងបណ្តាលឱ្យផ្ទៃមេឃញាប់ញ័រ ដើម្បីសេចក្តីល្អដល់អ្នក”។ (គ និង ស 21:5–6)។

ព្រះ ដែលជាព្រះវរបិតាស្នូគិរបស់យើងមានព្រះជន្មរស់ ហើយទ្រង់ស្រលាញ់យើង។ ព្រះរាជបុត្រាតែមួយគត់របស់ ទ្រង់គឺព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទជាអង្គសង្គ្រោះរបស់យើង។ ទ្រង់ មានព្រះជន្មពីការស្លាប់។ ទ្រង់នោះរស់។ ជាមួយគ្នានេះដែរ ពួកទ្រង់បានលេចឡើងមកឯ ព្យាករិធើសែប ស្ទើរឡើងវិញ។ ប្រធាន ហ្គេរដុន ប៊ី ហ៊ីងធើ ជាព្យាករិសព្វថ្ងៃដែលបាន តែងតាំងឡើងដោយព្រះអម្ចាស់ ដែលផ្តល់ឱ្យនូវកូនសោបច្ចុប្បន្នភាពទាំងអស់លើផែនដី។ ខ្ញុំសូមធ្វើទីបន្ទាល់នេះនៅក្នុងនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ អាម៉ែន។

កំណត់ចំណាំ

1. សូមមើល Brigham Young University devotional address, ថ្ងៃទី 16 ខែមករា ឆ្នាំ 2007។ A copy of President Packer’s address *Lehi’s Dream and You* can be found online at speeches.byu.edu។
2. សូមមើល *អារនៃទឹករស់* (ការប្រជុំពិសេស CES សំរាប់មជ្ឈិមវ័យថ្ងៃទី 4 ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ 2007), 6។
3. “The Iron Rod,” *Hymns*, ទំព័រ 274។
4. *អារនៃទឹករស់* 7។
5. *Lehi’s Dream and You*, 3–4។
6. ទាក់ទងដល់ការសំខាន់នៃព្យាករិដែលនោះរស់ ប្រធាន វិលហ្វត រូតប្រេស ដែល ជាប្រធានទីបួនរបស់សាសនាចក្របានមានប្រសាសន៍ថា៖ “បើសិនជាយើងមាន វិវរណៈទាំងអស់នៅពីមុខយើង ដែលព្រះផ្តល់បានឱ្យទៅមនុស្សលោក បើយើង មានគម្ពីរអណ្តូស បើយើងមានផ្ទាំងចំណារ ដែលមិនទាន់បកប្រែនៅពីមុខយើង ជាភាសាអង់គ្លេស បើសិនយើងមានផ្ទាំងចំណារ នៃអ្នកទទួលវិវរណៈ ធ្វើហាន ដែលត្រូវបានបិទភ្លិត និងវិវរណៈដទៃទៀត ហើយវាបានគរនៅទីនេះ មានកំពស់ មួយរយប៊ូត នោះព្រះវិហារ និងនគររបស់ព្រះមិនអាចរីកចម្រើន នៅក្នុងដំនាននេះ”។

ទិដ្ឋភាពទាំងឡាយផ្សេងទៀតនៃពិភពលោក ដោយគ្មានពាក្យព្យាករនៅសព្វថ្ងៃ របស់ព្រះនោះឡើយ”។ *Discourses of Wilford Woodruff*, 52។

7. Boyd K. Packer, in Conference Report, ខែតុលា ឆ្នាំ 1996, 5; ឬ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1996, 6។
8. Boyd K. Packer, in Conference Report, ខែមេសា ឆ្នាំ 2000, 9; ឬ *Ensign*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2000, 9។
9. James E. Faust, in Conference Report, ខែមេសា ឆ្នាំ 1995, 83; ឬ *Ensign*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 1995, 63។
10. In Conference Report, ខែតុលា ឆ្នាំ 1985, 110; ឬ *Ensign*, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 1985, 85។
11. Gordon B. Hinckley, in Conference Report, ខែមេសា ឆ្នាំ 1984, 69; ឬ *Ensign* ខែឧសភា ឆ្នាំ 1984, 47។
12. In Conference Report, ខែមេសា ឆ្នាំ 2002, 85–86; ឬ *Ensign*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 2002, 73–74។

13. Bible Dictionary, “Revelation,” 762។
14. “A Testimony Vibrant and True,” *Ensign*, ខែសីហា ឆ្នាំ 2005, 6។
15. In “Something Remarkable: Testimonies of the Blessings,” *Ensign*, ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2006, 17។
16. In “Taking the Challenge,” *Ensign*, ខែធ្នូ ឆ្នាំ 2006, 14។
17. In Conference Report, ខែកញ្ញា— ខែមេសា ឆ្នាំ 2006, 66–67; ឬ *Ensign*, ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2006, 60។
18. *The Dedication of a Lifetime* (CES fireside for young adults, ថ្ងៃទី 1 ខែឧសភា ឆ្នាំ 2005) 5–6។
19. In Conference Report, ខែមេសា ឆ្នាំ 1997, 33; ឬ *Ensign*, ខែឧសភា ឆ្នាំ 1997, 25។
20. សំបុត្រ កាលបរិច្ឆេទចុះថ្ងៃទី 19 វិច្ឆិកា ឆ្នាំ 2006។